

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १४७१

Title जगदोश्यां का प्रामुख्यम्

Author जगदोश भट्टः दीधिति व्याख्या

Extent ८ Age ५

✓ Subject न्याय वैशेषिकं

विशेष महिम्नाख्यायां जागदीपूपां
या प्रानुगमदीपित्याख्या

१४७१

रघुनाथ

॥ श्रीरामजीसहाय ॥ प्रति योग्यसमानाधिकरणत्वादीत्यादिपदेन निष्कर्षार्थस्य हेतुचिकरणे प्रति योग्य न चिकरणत्वं विशेषणस्य परिग्रहः ॥ तत्रापि अन्यो
 न्याभावगर्भस्यासिद्धहेति । तदिति । प्रति योगिनः तादात्म्येन यः संबंधीतदवृत्तिर्यादिरूपप्रति योग्यसमानाधिकरण्यादिकं विषयतया प्रवेश्यमि
 त्यर्थः । तदुक्तं शकते । न चेवमिति । एवं प्रति योगिनेष्वधिकरणविषयकत्वात्तर्भावेन हेतुत्वे । प्रति योगिसमानाधिकरण्यादीत्यादिपदात्प्रति
 योग्यसमानाधिकरणस्योपग्रहः । उवाच्यायमतमाशङ्क्य निराकुरुते । न चेति । व्यभिचारिणि हेतुमन्निष्ठघटाद्यभावप्रति योगितानवच्छे
 दकधर्मत्वमित्यादिग्रहादनुमित्यनुपत्यर्थपाठतइति । तादृशाभावैति । निकृतावच्छेदकत्वाभावग्नौहीत्यर्थः । तदसंभवात् । हेतुसमानाधि
 करणाभावप्रति योगितानवच्छेदकसंयोगत्वमित्यादिग्रहासंभवात्सामान्यघटितविशेषवतानिश्चयस्यापिसामान्याभावबुद्धौ विरोधि
 त्यादिति भावः । प्रातिस्विकेति । तत्तदभावप्रति योगितानवच्छेदकत्वरूपेणेत्यर्थः । रूपांतरेणेति । हेतुमन्निष्ठाभावप्रति योगितानवच्छेदकत्वघ
 टितधर्मेनेत्यादि । तेन प्रमेयत्वादिना तद्गुहाकातिप्रसंगः । अनेवीधतमिष्टापत्तिव्युदासाय । न चेति । तथा च यस्य भावस्यापि हेतुसमाना
 धिकरणत्वेन सायमानत्वात्प्रति योगितानवच्छेदकत्वाग्रहादेव तदनानुमितिरिति भावः । उक्तत्वेनेति । बहिःत्वा नवच्छिन्नधूमव
 निष्ठाभावप्रति योगितानवच्छेदकत्वत्वरूपेणेत्यर्थः । संभवादिति । समानप्रकारकत्वेनैवज्ञानस्य विरोधित्वात्तथा च इतोप्यनुमितिः स्यादिति
 भावः । ननु प्राप्तामते समानविषयकत्वेनैवज्ञानस्य विरोधित्वाद्बहिःत्वे धूमवनिष्ठरासभाभावप्रति योगितानवच्छेदकत्वग्रहादशायावद्बहिःत्वा
 नवच्छिन्नधूमवनिष्ठाभावप्रति योगितानवच्छेदकत्वबहिःत्वइति ग्रहणं वा संभवातीत्यतो दोषांतरमाह । धूनाधिकरणेति । रासंशून्यधूमादि

हि०

करणातुपस्थितावित्यर्थः। तादृशेति। रासमत्वं धूमवन्ति पुरासमत्वा नवधिन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमित्येव धूमवन्ति पुरासमत्वेनिरुक्तानवच्छेदकत्वमुच्यते।
 नतोऽनुपस्थितावित्यर्थः। उक्तशानादनुमितिकदाचिदिष्टापत्तिरुच्यते। दोषांतरमाह सव्यमिति। बहेः शुक्लवर्गहेतुस्य भावस्य शुक्लप्रतियोगिकत्वसंभवात्। एवं धूमवन्ति पुरासमत्वेनिरुक्तानवच्छेदकत्वमित्येव धूमवन्ति पुरासमत्वेनिरुक्तानवच्छेदकत्वमुच्यते।
 प्रतियोगिका इत्यनेन वस्तुभावस्य बह्वीतरप्रतियोगिका इत्यनेन च पदार्थाभावस्य निरुक्तपावदतर्गतस्य सगहः गहैवीति। अननुमाना
 जेत्यनुपपत्तौ तत्तापततोप्यनुमितिः स्यादिति भावः। इदमुपलक्षणं। सायमानवासायमानत्वयोः सामान्यतः प्रवेशेऽतिप्रसंगात्तत्तत्का
 रिनतत्तत्तुरुषसायमानत्वप्रवेशे तु प्रतियोगिसामानाधिकरण्यानुपस्थितिका लीनव्याप्तिग्राहकत्वः पुरुषकात्तापनतुगमादनुगत
 हेतुत्वात्तामश्चेत्यपि दृश्यं। न चैवमित्यत्र सिद्धांतो मेवमिति। ते वा प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुमनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकमे
 दतत्वात्ताभावहेतुमनिष्ठात्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकमेदतत्वात्ताभावानामित्यर्थः। ननु तादृशग्राहविरोधिग्रहविषयस्य तत्तद
 भावस्य यदि ता नमा भहेतुस्तदा प्रमेयत्वादिनापि तस्य शानादप्यनुमित्यापत्तिस्तत्तदूपेण शानस्य हेतुत्वे चाननुगमतादवस्थामि
 त्यत आह तादृशावच्छेदकत्वमिति। तदुदीनामिति। तादृशावच्छेदकत्वाद्यभावबुद्धीनामित्यर्थः। अत्र च प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुमनिष्ठा
 भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वप्रकारिता व्यापकप्रकारित्यावच्छिन्नप्रतिविरोधित्वप्रवेश्यं। तेन देवाचक्षुस्तत्तादिविषयकता शिवः

नहेतुमनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वप्रकारितावच्छिन्नप्रतिविरोधित्वप्रवेश्यं। तेन देवाचक्षुस्तत्तादिविषयकता शिवः
 कावप्रवेश्यमित्यर्थ इति वाच्यं।

दशावच्छेदकत्वग्रहस्य विशेषविषयभाववद्भवमिति ज्ञानमादाय नातिप्रसंगः । चटवद्भवविषयतायास्तादृशावच्छेदकत्वविषयित्वात्वा
 पक्षत्वात् यत्तु निरुक्तावच्छेदकत्वमात्रविषयि । काचित्ज्ञानव्यक्तिमादाय तदुद्दिष्टव्यक्तिविशेषित्वेनैवानुगमात् न दोष इति । तथा स
 तिप्रतियोगिबैष्यधिकरण्यादेः कारणतावच्छेदककोटौ प्रविष्टतया सत्यमित्यादिना यदप्यभावात् न्याभावगर्भव्याप्तिज्ञानहेतुतात्मा च
 वा स गतत्वापत्तौ । यद्यपि प्रतियोगिता न वच्छेदकत्ववद्भित्वा श्रयवाच्यमादित्यादौ प्रतियोगिता न वच्छेदकत्ववद्भित्त्वं प्रतियोगिव्यधिक
 रणधर्मवन्निष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकमित्याकारग्रहस्याहार्थस्यैव सम्भवात् । तद्विशेषित्या प्रसिद्धाऽनुगमो दुर्घटः । न यत्तादृशाव
 छेदकं । समानविशेष्यकग्रहविशेषित्वप्रवेश्यता । तथा च विशिष्टवद्भित्त्वधर्मिक आहार्थतादृशावच्छेदकत्वग्रहस्य विशेष्यपदवद्भित्त्वं
 तद्विशेष्यकानां । यद्विज्ञानस्य विशेषित्वप्रसिद्धान दोष इति वाच्यता । तथा सति वद्भित्त्वं निरुक्तप्रतियोगिता न वच्छेदकमित्याकारकता
 न वत्तौऽपि प्रतियोगिता न वच्छेदकत्ववद्भित्त्वप्रकारेणानुमित्यापत्तौ । तथा च प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिता व
 छेदकत्वग्रहस्य प्रतिबंधकता वच्छेदकीभूतप्रकारित्यावच्छिन्नसाध्यता वच्छेदकविशेषिताकक्षानत्वेनानुगमात्तदोषः । पटत्वादिय
 चिकतादृशावच्छेदकत्वग्रहप्रतिविशेषित्वावच्छेदकयदूमवन्निष्ठप्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रतियोगिता न वच्छेदकत्वप्रकारित्वं
 तदादायैव प्रतियोगिता न वच्छेदकत्ववद्भित्त्वविशेष्यकव्यापकता वच्छेदकत्वज्ञानसौ । अत इदमुच्यते । प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुम

वग्रह
 हाप

ज्ञानत्वेन कारणस्योक्तौ घटवद्भूतत्वं इत्याकाशनादनु
मित्यापत्तिरत आह ब्रूहि निति

2

निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमहविरोधित्वे न धूमविंगकवत्तुमितौ न व्याप्तिज्ञानहेतुर्मात्राभावात्तुं हि ज्ञानत्वादिनैव तत्र हेतुत्वसं
भवात् न चोक्तावच्छेदकत्वमहविरोधिधूमवत्पर्वततिश्च यत्वेनानुगतत्वेन प्रति यो गि वै प्यधिकरण्यविषयाविषयकपराशरीतुमितौ हेतुः
धूमव्यापको ब्रूहि धूमवाश्च पर्वत इत्यादिसमूहाश्च नापि पर्वतो ब्रूहि सानित्यनुमित्यापत्तेः किं च प्रति यो गि व्यधिकरणत्वमत्र त्वं प्रति यो गि
व्यधिकरणत्वमवश्यं वाच्यं तपायस्य त्वस्यैकस्याभावात्सकस्यमात्राप्रति यो गि व्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदक
त्वमहविरोधित्वेनानुगमेतादृशाभावात्तत्र प्रति यो गि तावच्छेदकत्वमहदशायां नुमित्यापत्तेः किं चोक्तमहविरोधितावच्छेदकीभूत
प्रकारितावन्तिश्च यत्वेनैव हेतुत्वं वाच्यं तपायनिश्चयत्वस्य तत्प्रकारित्वादियर्थतया ननु गर्भोद्वर्ग इति दिक् हेतुमन्निष्ठाभावप्र
तियोगितानवच्छेदकत्वबुद्धाद्युक्तमहविरोधित्वसंगमयतिविरुद्धेति सामान्यचरितेति तत्र नद्रव्यसामान्या
भावमहे वि घटवत्त्वमहोत्पत्यौ न क्षतिः घटो नास्तीति भवेत् इत्यादि एव तत्र कस्येति उत्तरयति तद्विशिष्टेति घटत्वविशि
ष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानमत्येव घटत्वावच्छिन्नाभावनिश्चयत्वेन प्रतिबंधकत्वं घटवदित्याकारकबुद्धिर्वा नीलघटवदित्यपि बुद्धि
रथविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिनीति भावः अतएवोक्तविरोधित्वेनानुगमादेव अन्यथा जवच्छेदकमैदमात्रप्रवेशोऽवच्छेदकत्वात्पेता
भावबुद्धसंग्रहापत्तिरिति भावः ननु प्रति यो गि व्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमहविरोधित्वं तादृशावच्छेदकत्वा

ननु व्याप्तिज्ञानहेतुत्वं तत्र नैव हेतुत्वसंभवात् न चोक्तावच्छेदकत्वमहविरोधिधूमवत्पर्वततिश्च यत्वेनानुगतत्वेन प्रति यो गि वै प्यधिकरण्यविषयाविषयकपराशरीतुमितौ हेतुः धूमव्यापको ब्रूहि धूमवाश्च पर्वत इत्यादिसमूहाश्च नापि पर्वतो ब्रूहि सानित्यनुमित्यापत्तेः किं च प्रति यो गि व्यधिकरणत्वमत्र त्वं प्रति यो गि व्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमहविरोधित्वेनानुगमेतादृशाभावात्तत्र प्रति यो गि तावच्छेदकत्वमहदशायां नुमित्यापत्तेः किं चोक्तमहविरोधितावच्छेदकीभूतप्रकारितावन्तिश्च यत्वेनैव हेतुत्वं वाच्यं तपायनिश्चयत्वस्य तत्प्रकारित्वादियर्थतया ननु गर्भोद्वर्ग इति दिक् हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वबुद्धाद्युक्तमहविरोधित्वसंगमयतिविरुद्धेति सामान्यचरितेति तत्र नद्रव्यसामान्याभावमहे वि घटवत्त्वमहोत्पत्यौ न क्षतिः घटो नास्तीति भवेत् इत्यादि एव तत्र कस्येति उत्तरयति तद्विशिष्टेति घटत्वविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानमत्येव घटत्वावच्छिन्नाभावनिश्चयत्वेन प्रतिबंधकत्वं घटवदित्याकारकबुद्धिर्वा नीलघटवदित्यपि बुद्धिरथविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिनीति भावः अतएवोक्तविरोधित्वेनानुगमादेव अन्यथा जवच्छेदकमैदमात्रप्रवेशोऽवच्छेदकत्वात्पेताभावबुद्धसंग्रहापत्तिरिति भावः ननु प्रति यो गि व्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमहविरोधित्वं तादृशावच्छेदकत्वा

(अभावप्रति योगितानवच्छेदकत्वग्रहणार्थः)

न६

(पः ३)

भावव्याप्यत्वग्रहस्थापितधातादृशावच्छेदकत्वव्यावर्तकधर्मदर्शनस्यपितथायततोऽप्यनुमित्यापत्तिरत आह हेत्वाभावे इति। तथा च यथा व्याप्तिग्रह
विशेषित्वादिरूपस्य भिन्नार्थित्वादित्वात् क्षणविशेषित्वमिति वस्तुतया विचारणार्थं साध्यतावच्छेदकादिमत्वग्रहविशेषित्वान्यत्वेन विशिष्य
तेन धात्रापितादृशावच्छेदकत्वग्रहविशेषित्वतादृशावच्छेदकत्वाभावव्याप्यत्वादिविषयकत्वाद्यवच्छिन्नविशेषिताभिन्नत्वेन विशेषणीयमिति
भावः। अनवच्छेदकत्वादीत्यादिपदेन प्रति योगितावच्छेदकमेवाप्युक्तं सग्रहः। केवलान्वयित्वग्रहस्यानुमितिहेतुत्वमेकीकृतानां तत्रानुमितिरेवेत्य
तो यदि चेत्पुनः। तादृशावच्छेदकत्वग्रहविशेषित्वमिति तत्राविधावच्छेदकत्वग्रहविशेषित्वान्यत्वमित्यर्थः। निवेशनीयमिति। निरुक्तवि
शेषित्वमिति विशेषः। तेन प्रति योगितावच्छेदकप्रति योगिव्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रति योगितानवच्छेदकचव हित्वमिति। ज्ञानस्य ना
नुपसंग्रहः। न चैवमप्यभावो न हेतुसमानाधिकरणमित्यादिज्ञानेऽतिप्रसंगः। अभावाद्देहेतुसमानाधिकरण्यग्रहविशेषित्वेनापि विशेष
णीयत्वात्। वस्तुतस्तु हेतुमन्निष्ठाभावप्रति योगितावच्छेदकत्वप्रकारिता शून्यज्ञानवृत्तिप्रकारितानवच्छिन्नत्वेनैव प्रतिबध्यत्वं विशेष्यतार
तैव प्रति योगितानवच्छेदकव हित्व इत्यादिबुद्धेरप्युदासादिति चेत्। विशेषणस्य प्रति योग्यसमानाधिकरणत्वरूपस्य दानमित्यर्थः। प्रति
योग्यवृत्तित्वस्यैवैवैवकारेण प्रति योग्यधिकरणावृत्तित्वस्यैव गुणैर्व्यवच्छेदः। न तु यत्समानाधिकरणाभावीयविशेषणताविशेषावच्छि
न्नप्रति योगितासामान्येसाध्यसमानाधिकरणात्ताभावीयविशेषणताविशेषावच्छिन्नप्रति योगितानवच्छेदकावच्छेद्यत्वात्तास्ति
त्वमित्यत्यताभावगर्भव्यासौ निष्कृष्टाया प्रति योगिवैयधिकरण्याप्रवेशान्न दोष इत्यत आह। न वेति। न वेत्यर्थः। यत्समानाधिकरणा
इसाध्यतावच्छेदकावच्छेद्यत्वात्तास्ति इत्येवोक्तं वस्तुतया भावस्य ग्रहः अभावप्रति योगितायां धर्मत्वावच्छेदः
इत्येव तास्ति इत्येवोक्तं वस्तुतया भावस्य ग्रहः अभावप्रति योगितायां धर्मत्वावच्छेदः

न्या

3

१५

न्योन्याभावप्रतियोगितासामान्यसाध्यवच्छिन्नान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकावच्छेदत्वं नास्ति तत्त्वमित्यन्योन्याभावगर्भव्याप्तेः सप्र
तियोगित्वोद्देशसंबंधविशेषाप्रवेशाद्वाच्यमुक्तायामत्यन्ताभावगर्भायां तु विशेषणतविशेषावच्छिन्नत्वेन प्रतियोगिताया निवेशात् गौरव
मिति अन्योन्याभावगर्भाया हेतुत्वे विनिगमकमिति भावः । अन्योन्याभाववत्त्वमपि यद्विना साध्यसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावं वत्त्वं न
त्वत्त्वोपाधिस्तदा तद्वद्विना साध्यसंबंधविशेषनिवेशाद्वाच्यस्या नवकाशः । यत्कतोऽत्यन्तान्योन्याभावपटितयोर्द्वयो रपित्यायेनीनुमि
त्युपयोगित्वमिति चेत् साध्यवदन्यवृत्तित्वस्यैवाग्रतया त्वस्य बध्यमाणत्वादित्याशयेन यथाशक्ते तु तत् । अपरे सूत्रग्रन्थानुसारेण ननु
द्विद्येति तत्तापद्रव्यप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नप्रतियोगिधारे पिद्रव्यपाक्षेत्वावच्छिन्नप्रतिरेव यथा यत्कः संयोगत्वादिना हेतुत्वं तत्तापद्रव्यमिति वा
वच्छिन्नप्रतियोगिधारे त्वेऽप्यत्यन्ताभावगर्भव्याप्यत्वापरामर्शनाशकानुमितित्वावच्छिन्नप्रत्येवात्यन्ताभावगर्भव्याप्तिज्ञानत्वादिना हे
तुत्वं वाच्यमिति भावः । तत्रैतितथा च साध्यतावच्छेदकसाध्यवत्त्वमसाध्यवत्ताग्रहविशेष्यभावग्रहविषयतावच्छेदकत्वेनानुगमप्यु
हेतुधर्मिकतदवच्छिन्नाभावसामानाधिकरण्यग्रहविशेष्यत्वेनैव व्याप्तिधियोऽनुमितिहेतुत्वमिति भावः । तत्र हस्यसाध्यतद्वतो
रत्यन्तान्योन्याभावग्रहस्य किंचिदभावांतरे प्रतियोगितासंबंधेन साध्यीयत्वावगाहित्वेन अत्र साध्यभेदस्य साध्यवदत्यन्ताभावस्य
यसाध्यवत्ताग्रहविशेष्यतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावत्वांतरतत्सामानाधिकरण्यविशेष्यतः साध्यभेदासामानाधिकरण्यस्य साध्य
वदत्यन्ताभावासामानाधिकरण्यस्य वाग्रहे सत्यनुमित्यापत्तिः । किंच भिन्नविषयकग्रहस्यापि विशेष्यत्वसाध्यवद्भेदांतरावे

क्रि.व.:

(प्र. सु. संयोगत्वेन प्रत्यक्षस्य च ददेः जाते पिता न प्रत्यक्षमपि स्यात् त्वेव व्यभिचारः)

णानुगमोऽर्थः । साध्यात्यताभावसानानाधिकरण्यग्रहविरोधित्वेनैवाभ्योन्याभावगर्भव्याप्तिज्ञानस्याप्यनुगमसंभवात् ॥ रोधेतु साध्य
 वहेदग्रहस्य साध्यवताग्रहविरोधित्वात् उक्तक्रमेणानुगमाशब्दत्वमित्यस्य सत्ताहृतत्वं त्वमित्यमिति त्वत्तातरमाह साध्यातावच्छेदकेत्यादि ।
 वदतीत्यन्तेन न व्यसतेऽत्यन्ताभ्योन्याभावगर्भव्यापकत्वग्रहोऽत्यन्ताभावगर्भव्यापकताग्रहस्याविरोधित्वात् उभयसमग्रार्थं अवगाहि
 त्वहयोक्तिः । ननु साध्यतावच्छेदकेतादृशावच्छेदकत्वावगाही साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवत्वे च तादृशान्योभ्याभावप्रतियोगिताव
 छेदकत्वावगाही योग्यहस्तविरोधित्वेनानुगमैर्गौरवमित्यत आह साध्याभावेति । तथा पात्रकत्वे साधनसौख्यविशेषतया निवेशान
 नुसाध्यतावच्छेदकतदवच्छिन्नसाध्ययोर्विशेष्यतयानिवेश इति त्वापवमिति भावः । यदा साध्यव्यापकताज्ञानानुमितिहेतुः साधन
 भेदेनानात्वात् किंतु साध्याभाववदवृत्तित्वस्य साध्यवदन्यावृत्तित्वस्य च योरेवज्ञानहेतुः । साधनभेदेऽप्यभेदात् ब्रह्मादेवकेव
 लान्यनुमिति रिति न व्यसतमनुसृत्याह साध्याभाववतीति केचित् साधनधर्मिकेत्यादि । अत्राप्युभयप्रवेशकत्वं पूर्ववद्विरोधित्वादिकमि
 त्यादिना तत्तत्साध्याभावकृतावगाहिभ्रमरूपग्रहविरोधित्वादेः परिग्रहः । ननु जातिमात्रव्यवहारादित्यादौ हेतुतावच्छेदकसमवायादिसंबन्धे
 न साध्याभाववदवृत्तित्वात् प्रसिध्या तदवगाहिग्रहविरोधित्वं दुर्वचमत आह प्रसिद्धिरिति । तथा च समवेतत्वे साध्याभाववदीयत्वादिअ
 वगाहिभ्रमरूपएवग्रहो धर्तव्य इति भावः । ननु यमिचारव्यावर्तकधर्मवत्ताज्ञानस्यापि यमिचारग्रहविरोधित्वात् तत्तातिप्रस
 जेत्यत आह पिकमिति । तादृशज्ञानव्यावर्तो विरोधिविशेष एव निवेशनीयमिति भावः । ननु कक्रमेणात्यन्ताभावगर्भव्याप्तेरनुमि

५

बृ२

तिहेतुत्वे अन्योन्याभावगर्भे व्याप्तिरित्यादिम् । न च तथा संगतिरत आह गमपक्षित्ति । अन्योन्याभावगर्भपदस्यानौपाधिकत्वात् । न तद्वत् । अत्र नौपाधिकत्वमात्रव्यवच्छेदे सूत्रस्य रसदर्शयति । यदित्यादि । अन्यथा अनौपाधिकं तत्तत्क्षणमित्येवं सादिति भावः । अत्रोक्तं न ह विरोधित्वमात्रेण हेतुत्वे अनौपाधिकत्वज्ञानस्यापिकारणतापत्तिः । तस्यापि सौख्येति किं वा । अत्रोक्तं न ह विरोधित्वेनोक्तं रूपत्वात् । न च तथा दशमहत्वाद्यापकविषयिताश्च न्यग्रहविरोधिता न त्वेनैव हेतुत्वं सौपाधिकं विषयता तु तदशम हत्वा व्यापिके वेति नातिप्रसंग इति वाच्यम् । ज्ञानभेदेन विभिन्नानां सर्वासां मेव विषयितानां दशमहत्वाद्यापकत्वेन तद्धन्यग्र हा प्रसिद्धेः । उक्तं मेण हेतुत्वापेक्षया जायवै सौपाधिकं विषयकं यत्किंचित उक्तं न ह सुपादायत अतिविरोधित्वेनैव हेतुत्वापत्ते श्च । न चेष्टापत्तिस्तत्रैव गमपतात्पर्यादिति वाच्यम् । तथा सति तादृशीरनन्तव्यक्तीरुपादापप्रत्येकतद्ग्रहविरोधित्वेनानुमिति हेतुता यामनतकार्यकारणभावापत्तेः विरोधितावच्छेदकभेदेन विरोधित्वस्यापि भिन्नत्वात् । तादृशेणानुगमात् न भवा अइत्यस्य रसावदती त्युक्तं । अज्ञानरूपा सिद्धुपजीव्यतया व्यापिचारस्य नाभासत्वं किंतु व्याप्तिविरोधित्वेन तद्वोपाधिज्ञानस्य नास्तीत्यसौ ना भास इति सूत्राभिप्रायप्रकाशयन्ता हव्यभिचारज्ञानस्येति । न नूपाधिचार्मिकसाध्यव्यापकत्वादित्या नस्य भिन्नचार्मिकतया हेतौ व्या पितृहा विरोधित्वेपि हेतुचार्मिकसौपाधिकत्वज्ञानस्य व्याप्तिविरोधित्वसंभवात् न स्य न्यस्येत्यादिम् । न च पुनस्तत्तादृशं पितृ षयति । सौपाधिकत्वेति न व्याप्तीति । न साक्षात्प्राप्तिर्वा विरोधीत्यर्थः । विरोधीविषयत्वात् । विरोधिविषयताश्च न्यत्यादित्यर्थः । शिवः ।

शि० १०७० का जो चराम हा का जहादिया दावे व लक्षण सम चप स भवार्त त्र गगन स्वकालिक संबंधेन वृत्तिमत्त्वही का रादिति बोध्य

5

त्याशयेन शकते अथेति । स्वयापकेति । हेतुमलिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतसाध्यसामानाधिकरण्यमित्यर्थः । स्वयापके
ति । स्वप्रकृतसाध्यतद्व्यापकतावच्छेदकतानिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकतानवच्छेदकपद्व्यपमधिकरणतानिरूपक
तावच्छेदकोपमस्तदवच्छिन्नात्यंताभावासामानाधिकरण्यमित्यर्थः । तेन नान्योन्याभावगर्भत्वहानिः । गगनं देनिरुक्तव्यापक
तावच्छेदकत्वेपि अधिकरणतानिरूपकतावच्छेदकत्वविरहादुपपदेन एवधारणस्तदवच्छिन्नाभावसामानाधिकरण्यस्य भूमा
दौ सत्वेपि बहिर्माभूमादित्यादौ नान्यासिः । उक्तापेक्षया तावथा दाहतादृशरूपविशिष्टेति । साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपाव
च्छिन्नेत्यर्थः । तथा च साध्यवलिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकरूपावच्छिन्नान्योन्याभावासामानाधिकरण्यफलित
तानवच्छेदकतादृशपृथिव्याचन्योन्याभाववतिकातिकसंबंधेन भूमादेः सत्त्वाद्बहिर्माभूमादित्यादौ व्याप्तिः । हेतुतावच्छेदकस
ंबंधेन वृत्तित्वे तु सत्तावान्द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः सत्त्ववदन्यसमवेतत्वाप्रसिद्धेरिति वाच्यम् । तादृशरूपावच्छिन्नान्यो
न्याभावाधिकरणावृत्तिर्साधिकरणताकत्वस्य विवक्षितत्वादतएव विशिष्टसत्ताया इव्यान्यवृत्तित्वेपि इव्यं विशिष्टस
त्त्वादित्यादौ नान्यासिः । विशिष्टनिरूपिताधिकरणत्वस्य इव्यान्यवृत्तित्वाभावात् संयोगिसत्त्वादित्यादौ च तादृशसाध्यव्या
पकतावच्छेदकीभूतद्रव्यत्वावच्छिन्नान्योन्याभाववद्वृत्तित्वस्यैव सत्ताधिकरणताया सत्त्वात्तातिप्रसंगः । स्मृतीत्यादि । स्मृतिवि
षयत्वं संस्कारविषयत्वं जन्यस्तानविषयत्वं च केवलान्वय्यपि महाप्रलयावच्छेदेन परमाण्वादौ असत्त्वादव्याप्यवत्तै

त्वा 3 मत 8

शिवः

हेत्वधिकरणा ४

(अथ छेपत्वं सत्यार्थः)

वप्रत्नवैषम्यानुर्नस्मर्यते इत्यादिव्यवहारात् साधनादृशसाध्यकद्रव्यत्वादिहेतोरव्याप्यवृत्तिसाध्यकस्योत्पत्तिरूपमेषाव
 त्वादेवेवसाध्यव्यापकतावच्छेदकतायातदवच्छिन्नभावाप्रसिद्धेरिति। द्वितीयेपाभाववत्त्वादवच्छिन्नकसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वात्तदव
 छिन्नान्योन्याभावाप्रसिद्धेरितिभावः। उक्तोऽत्यन्तः प्रकनियम्ययोः स्मृतेः सार्वत्रिकत्वेमानाभावात्संस्कारविषयत्वोपादानं।
 नियतोपेक्षामहविषयत्वेनसंस्कारविषयस्यापि वस्तुनः संनवात्जन्यज्ञानविषयत्वात्तुधावनसर्वदेवसर्वजनित्यज्ञानविषयता
 सत्त्वादव्याप्यवृत्तित्वसंयतयेज्यपदः। कागतिः। कथमव्याप्त्युद्धारः। साधिकाकरणेति। स्यहेतुः संयोगिसत्त्वादित्यादौ संयोगवत्त्वस्यापि
 साधनाधिकरणद्रव्यवृत्तित्वात्तदवच्छिन्नभेदमादायातिव्याप्तिवारणं नस्यादतोयत्किंचिदिति। तथाप्यसंयोगवत्त्वावच्छिन्नभेदस्या
 पिसाधनवरुणवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात्तत्प्रतियोगितावच्छेदकमेवसाध्यवत्त्वमतोनातिप्रसंगः। नचयत्किंचित्तस्यै
 कस्याभावात्साधनाधिकरणद्रव्यमतर्हीव्यातिव्याप्तितादवस्थसंयोगिभेदस्यसाधनाधिकरणैक्यकिंरुतिधर्मानवच्छिन्नप्र
 तियोगिताकत्वेपितादृशयत्पंतरवृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेवाधकाभावात्साधनाधिकरणतत्त्वकिंरुतिधर्मानवच्छि
 नप्रतियोगिताकान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावकूटवत्त्वस्यैवनिविष्टत्वादोषइत्यपिकश्चित्। साधनाधिकरणयत्किं
 चिद्व्यक्तिरुतिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वोक्तौसंयोगीवृत्तित्वादित्यादावव्याप्तिः। संयोगवत्त्वावच्छिन्नभेदस्यवृत्तावृत्तिसंयोग
 त्वेनाप्यवच्छिन्नत्वात्प्रतियोगिताकत्वात्अतस्तत्परित्यागः। यद्यप्येवमपिरूपसामान्याभाववान्यदित्यादावव्याप्तिः रूपसा

6

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिवः

तत्तात्वेऽन्योन्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वे। अव्यापकमेवेति। सयोगवत्त्वावच्छिन्नभेदस्यापि उत्पत्तिकात्मावच्छेदेन घटादौ सत्त्वादिति भावः।
 प्रतिषेधोऽपि वैयर्थ्याधिकरणं। घटसद्वदकूटवत्त्वेन हेत्वधिकरणत्वप्रवेशे तु नैष दोष इति ध्येयं। स्यादधिकरणेत्यादिप्रकृतहेत्वधिकरण
 यत्किंचिद्व्यक्तिनिष्ठाधिकरणता निरूपकतावच्छेदकस्य धर्मावच्छिन्नपदस्य ताभावप्रतियोगित्वंतदवच्छेदकीभूतसाध्यतावच्छे
 दकधर्मावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमित्यर्थः। तेन सत्ताया गुणवृत्तित्वेपि विशिष्टसत्तावाजाते रित्यादौ नातिव्याप्तिः। नवाप्रा
 गुक्तरीत्या रूपसामान्याभाववाच्यत्वादित्यादावव्याप्तिः। पूर्ववदिति। सर्वधर्मासाध्ये न हेत्वधिकरणवृत्तित्वोक्तौ गुणः स्य
 दत्त्वादित्यत्र साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन तत्तात्त्विकौ च जातिमान्मेयत्वादित्यत्रातिव्याप्तिः। स्यादवच्छेदकधर्मावच्छि
 न्नापेयत्वा निरूपकहेत्वधिकरणनिष्ठाभावीयत्युत्पत्तियोगित्वंतदनवेदिकमित्यर्थः। तेन विशिष्टसत्तावाजाते रित्यादौ नातिव्या
 प्तिः। आधेयत्वं च साध्यतावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नजात्यनौगुणः स्य दत्त्वादित्यादौ अतिव्याप्तिः। ज्ञानानामिति संयोगनिष्ठापेयत्वा
 निरूपकत्वोपगमे इत्यन्वयः। इव्यत्वं स्य हेतुतास्य हेतुत्वे उत्पत्तिप्रलयोभयावच्छेदेनैव हेतुमतः साध्यनिष्ठापेयत्वा निरूपकत्वं संभवति
 अतो यादृशहेतुतास्य हेतुत्वप्रत्ययावच्छेदेनैव तद्वतः साध्यनिष्ठापेयत्वा निरूपकत्वं तदुदाहरयति। कालपरिमाणे चेति। संयोगसाध्य
 क इत्यनुषंग्यतया वत्साध्यव्यापकत्वरूपानौपाधिकत्वव्याप्तिं निष्कृष्यति। तात्पर्यं। साध्यसमानाधिकरणेत्यादिना। अत्र प्रति
 पदव्याप्तिरिति र्थातिवादे एव प्रागुक्तत्वात्। अनवच्छेदकेत्यत्राभावप्रत्ययप्रवेशे गौरवादाहस्यसमानाधिकरणेति। तत्र सर्वधावच्छिन्न

शि. १. जा

7

त्वाद्यप्रवेशोऽपवादाहससमानाधिकरणः सर्वस्यादि। यद्वर्तव्यं तत्तानाधिकरण्यत्वं हेतुसामानाधिकरण्यवन्निष्ठा न्योन्याभावप्र
तियोजितानवच्छेदकतद्वर्तव्यं तत्तानाधिकरण्यमित्यर्थः। व्यापकत्वं विनायावत्स्यदुर्वचसादिति ध्येय। अत्र सामानाधिकरण्य
स्याव्याप्यवृत्तितायाः प्रमाणकत्वेऽसमसमानाधिकरणस्य घटाभावादेव स्याद्यनधिकरणदेशावच्छेदेन बह्विवाद्यवच्छिन्नसामाना
धिकरण्यविरहात् बह्विवाद्यमादित्य नाव्याप्तिः। न च हेतुसामानाधिकरण्यवत्त्वं निरवच्छिन्नविशेषणतासंबंधेन साध्यमतो नोक्त
दोषः। साधनीभूतप्रमाद्यधिकरणावच्छेदेनैव वस्तुना तत्सामानाधिकरण्यवत्त्वेन निरवच्छिन्नविशेषणतया प्रमसामानाधिक
रण्यस्यैवाप्रसिद्धेः अतो गुर्वपि तत्क्षणतरमाह। साध्यसामानाधिकरण्याभावेति। अत्र व्यापकतापटकं साध्यसामानाधिकरण्या
भाववत्त्वं निरवच्छिन्नविशेषणताविशेषसंबंधेन ग्राह्यं। तेन घटाद्यभावस्य वस्तुधिकरणदेशावच्छेदेन वस्त्यादिसामानाधिकरण्याभा
भाववत्त्वे विवक्षितमाह मादित्यादौ नाव्याप्तिः। प्रमाद्यन्यहेतित्यादौ च निरवच्छिन्नविशेषणतया साध्यसामानाधिकरण्याभावस्याश्र
येतत्तायः पिंडादौ तत्प्रकारकप्रमाविषयत्वादौ च हेतुसामानाधिकरण्यस्याभावविरहात् नातिव्याप्तिरिति ध्येय। साध्यतेति तेन घट
त्वमाने प्रमेयत्वादौ कादिकसंबंधेन यद्वत्त्वाद्यधिकरणतद्वन्निवेदिनातिव्याप्तिः। ननु इत्थं सत्तादित्यादावतिव्याप्तिः। कालवृत्तित्वा
भावस्यावृत्तेरेवत्वात् तत्र हेतुसामानाधिकरण्याभावसत्त्वात्। न च देशिकविशेषणतासंबंधेन साध्यवद्वन्निवेदिनिवेशमिति नोक्त
दोषः। तथासति तादृशवृत्तित्वस्याभाववतिपर्वतत्वादौ समवायादिसंबंधेन हेतुमद्वन्निवेदित्वस्य सत्त्वेन बह्विवाद्यमादित्यादौ च

शि. क.

8

व्याप्यापत्तेश्च नित्यं धायेति साध्याधिकरणत्वं नित्यं हेत्वधिकरणवृत्तित्वं च इत्यर्थः। एकेनेति। यत्सर्वं धावच्छिन्नं त्वसाध्यवद्वति
 त्वं तत्क्षणस्य घटकं तत्सर्वं धावच्छिन्नमेव हेतुमद्वृत्तित्वं निवेश्यमित्यर्थः। यत्तदर्थं यो रननुगतत्वात्समवाये न तादृशवृत्तितादृ
 यस्याभावमादाय सत्तावाप्त्येव तादित्यादावतिव्याप्तिरतश्चाह विशेषणेति॥ ७॥ इति व्याप्पनुगमस्य दीपितिव्याख्या संपूर्णा॥ ७॥

१५६

३००